

Emplastrum magneticum in peste, vel attractivum ruptorium pestilentielle (ANGEL. SALA l. c. p. 381. 463.), *Emplastrum ex magnete arsenicali* (O. CROLLIVS l. m. c.), *Emplastrum magneticum* (Pharmacop. Wirtemb. Stuttg. 1764. fol. II. p. 64), *Emplastrum magneticum arsenicale* (SPERLING l. c. §. XVI.), *Emplastrum arsenicale* (DIPPELIVS apud CARL Commerc. litterar. noric. 1731. p. 258. FELDMANN ibid. 1743. p. 50.), non carbunculis modo, sed aliis quoque tumoribus (Pharmac. Wirtemberg. l. m. c.) aperiendis et in suppurationem perducendis, vlceribus putridis (O. CROLLIVS et ANGEL. SALA II. CC.) et pertinacibus, ipsi cancro (DIPPELIVS l. m. c.) sanandis, herniae incarceratae vteroque dislocato (FR. HOFFMANN clav. pharmaceut. SCHRÖDER p. 72.) et ad febrem intermittentem quartanam dispellendam, lienis regioni (IDEM l. m. c.) adplicatum; refert tamen FELDMANN (l. m. c.) exemplum binorum hominum hoc eius vsu subito gangraena faucium, eaque exitiali correptorum,

4. *Zincum* (LINN. *Syst. nat.* III. p. 304.), metallum lamellosum, ex caerulefcente argenteum, nitore constantis, in India, Anglia atque Hercynia, potissimum ex pseudogalena minerisque aliorum metallorum eam continentibus eliquatum, tenax, vt difficilime et non nisi certis adhibitis artificii contundi in pulverem possit, malleo tamen tentatum rimas agat, acidis facile, et ipso salis ammoniaci spiritu soluendum, reliqua metalla ex acidis et alcali volatili praecipitans, ex illis per salia lixiviosa, terras, gallas et lixivium sanguinis

nis purum colore albo praecipitandum, acidorum acrimoniam mirifice mitigans, ignis vi facile liquandum, et in flammam elegantem pallide virentem exardescens, sensim in calcem albam comburendum, cuius pars altera floccorum instar in atmosphaeram ascendit, altera summopere fixa, et, dum calet, flaua, remanet, vix in vitrum conuertenda, et, quando cum aliis in vitrum abeuntibus materiis funditur, nullum iis colorem impertiens: Neque soluta neque alia forma homini nocium. Forma metalli medicis non vsitatum. Plura de hoc metallo v. apud B. I. H. POTT (*Observationum et animaduersionum chymicarum praecipue zincum, boracem et pseudogalenam tractantium Collectio secunda. Berol. 4. 1741. p. 3 sqq.*), G. FR. CHR. FUCHS (*Geschichte des Zinks in Absicht seines Verhaltens gegen andere Körper und seiner Anwendung auf Arzneywissenschaft und Künste. Erfurt. 1788. 8.*), et E. H. GELLER (*dissert. zincum chemicum inquirens. Ienae. 1784.*).

PRAEPARATA.

Flores zinci, Lana philosophica, Luna fixata Ludemanni, Calx zinci, dum metallum hoc aëre aperto comburitur, fumi densi, mox floccorum niueorum specie, in altum acta, colorem album, quo gaudet, excalefacta in flauum conuertens, odoris et saporis expers, aqua quidem nequaquam, facile tamen acidis soluenda, quorum acrimoniam mitigat, igne quauis violento exagitata neutiquam in vapores abiens, cum carbonum puluere exactissime mista atque in vasis sollicitè clausis igni exposita, in

zum vere metallicum rediens, ex quo prodierat, cuprum, cum quo carbonum pulveri intertrita alternis stratis igne torquetur, flauo colore tingens.

Qui tamen vulgo veneunt flores zinci, non raro alienis, creta potissimum et similibus corrumpuntur, quod quidem vitium facile patet, quando solutioni per fortius salis communis acidum peractae vitrioli acidum meracum instillatur, quo facto, si quidem creta inhaereat, sedimentum album, ex lamellis minutis conflatum, in fundum delabitur.

Extrinfecus adhibiti hi flores exsiccante, leniter adstringente ac roborante virtute inter medicos iam dudum celebres sunt, multiplici nomine a GLAUBERO (Furni noui philosophici. Francof. ad Moen. 1652. 8. P. I. p. 94) praedicati: Cancrosis aliisque mali moris vlceribus inspersos multum facere ad foetorem eorum imminuendum, experti sunt (ll. cc.) GLAUBER et IVSTAMOND; in exsiccandis inveteratis crurum vlceribus efficacissimos deprehendit Ill. THEDEN (ap. MARTINI de zinco medico recent. obseruat. Helmst. 1780. 4. p. 27.), cum tribus partibus pinguedinis multos in lichenibus pertinacibus BELL (treatis. on ulcers etc), cum pinguedine quadam in vnguenti speciem redactos commendant alii, ad fissuras papillarum (CRELL apud MARTINI l. m. c.) et labiorum consolidandas, ipsosque lichenes pellendos; in sanandis vulneribus (BROWN medic. comment. by a Society of physicians at London. Vol. IV. P. 2. p. 214.), et, quas vocant, excoriationibus, iis, qui diuturnis morbis decumbunt, atque in femoribus infantibus ab vrina distillante frequentibus,

tibus, aut cum aqua subactos aut ficos et linteos exceptos saluberrimos inuenit ROSENSTEIN (*Berlin. Sammlung. zur Beförderung der Arzneywissenschaft etc. Berlin. 8. Vol. IV. 1772. P. 4. n. 4. p. 586.*) et (l. m. c.) GLAUBER: Cum aqua rosarum permistos in dissipandis oculi inflammationibus, praesertim chronicis atque humidis vtiles plurimi (GLAUBER l. c. H. D. GAVBIUS aduersaria varii argumenti. Leid. 1771. 4. p. 117. DE HAEN ration. medend. T. IX. p. 242. MONRO l. c. I. p. 324. et alii); in lippitudine cum fructu adhibuit III. SOMMER (apud MARTINI l. m. c.), vaporum specie oculis excipiendos suadet VAN SWIETEN (apud H. D. GAVBIUM l. m. c.).

Sed ne in huius quidem remedii vsu externo substitere medici; GLAUBERVS enim iam (l. c. p. 93.), deglutitum a granis quatuor ad duodecim, sudorem, interdum vomitum atque aluum mouere, et MVZELIUS (apud HIRSCHEL *medicin. Nebenstunden* p. 190.) ante quinquaginta et plures annos specifici nomine contra epilepsiam adhibitum a multis fuisse, testis est; serioribus tamen temporibus inter veri nominis medicos primus GAVBIUS (l. c. c. 8. p. 113 sq.), empirici cuiusdam Amstelodamensis, cui LVDEMANN nomen erat, periculis sapiens, sua ipsius postmodum experientia suffragante, medicis commendauit: Et ille quidem homines, spasms, etiam periodicis, infantes dirissimis conuulsionibus vexatos, tum receptis ex LVDEMANNI consilio hisce floribus cum sanitate in gratiam redeuntes nouit, tum ipse (l. c. p. 118 sqq. et apud I. HART de zinco eiusque florum vsu medico, obseruationibus confirmato. Lugd.

Bat. 1772.) expertus est, infantum, praecipue difficulter dentientium conuulsiones ex acido primas vias infestante natas, tussim conuulsiuam, epilepsiam, ipsam haereditariam, turbas seminarum irritabilium systema neruofum exagitantes, etiam atrocissimas ac pertinaces, singultum hystericum simplici huic medicamini non raro felicissime cedere.

Et confirmat sane hanc florum zinci eximiam efficaciam multiplex aliorum experientia: Ita B. LIEU-
TAUD (*Innbegriff der ganzen medicinischen Praxis, aus dem Französischen übers.* Leipz. P. II. Vol. 2. 1779. p. 348. n. 5.) et STOLTE (apud HART l. c.) puellas grauissimis conuulsionibus affictas, et puerum ex terrore eidem malo opportunum, B. VAN DOEVEREN (apud HART l. c.) puellam, HART ipse (l. c.) feminam, pariter ex terrore conuulsas, B. PALLAS (apud HIRSCHEL l. m. c. p. 191.), et Ill. METZGER (aduersar. medic. P. II. p. 98.) alios, Ill. CRELL (ap. HVRLEBVSCH diff. zincum medicum inquirens. Helmst. 1776. 4. p. 40. et apud MARTINI l. c. p. XLIX.) infantes; ita Ill. BEIREIS (apud HVRLEBVSCH l. c. p. 34. 35.) tres iuuenes et feminam, malo hoc infestatos, duos horum ab incusso terrore, alios adhuc (apud MARTINI l. c. p. XXXII.), ita Clar. MARTINI (apud HVRLEBVSCH l. c. p. 40.) colonum a vermibus conuulsam, Cl. DUGUD (Medical Commentar. by a Society of physicians at London. Vol. IV. P. 3. p. 305.) puellam omnibus fere musculis conuulsam, Cl. DE LA ROCHE (Journal de medecine, chirurgie, pharmacie 1779. Dec.) plurimos, a neruorum nimia mobilitate, siue a variolis aliisque exanthematibus

tibus imminentibus, siue a pauore, Cl. ODIER (ibid. l. m. c.) infantem a gallinae morfu, virginem a nimia neruorum mobilitate simili malo correptos, Ill. BRÜCKMANN (ap. MARTINI l. c. p. LIV.) in febris epidemicae insultu conuulsos, Cl. Viri MVMSEN (ap. eundem p. LXVII.) infantes a dentium difficili protrusione, aut a vermibus, Cl. NOSE (ibid. p. LXIX.) et NICOLAI (*Recepte und Curarten.* Iena. 8. 1780. p. 719. 722.) infantes ex simili causa in idem malum incurrentes hac sola aut hac saltem potissimum medicina sanarunt.

Epilepsiae feliciter opposuere flores zinci praeter Sueciae (Veckoskrift för Läkare och Naturforskare. Vol. V. 1784.), et Galliae (PARMENTIER in sua editione libri: *Chymie hydraulique pour extraire les sels essentiels des vegetaux* par M. le Comte DE LA GARAYE. Paris. 1775. FOUQUET gazette de santé par GARDANE. ann. 1775. ARNAUD journal de medecine, chirurgie, pharmacie. T. LXXV. 1788. Jul.) medicos, HIRSCHEL (l. m. c. p. 161.), Ill. BEIREIS (apud HVRLEBSCH l. c. p. 35), Ill. STOERCK (*medicinish-practischer Unterricht für Feld- und Wundärzte.* Vol. I. p. 348.), Ill. CRELL (apud MARTINI l. c. p. L. et apud HVRLEBSCH l. c. p. 37.), MARTINI et POTT (apud HVRLEBSCH l. c. p. 40.), Ill. METZGER (l. m. c.), Cl. LICHTENSTEIN (apud MARTINI l. c. p. LI.), B. DEHNE (ibid. p. LVI. — LXII. LXIV.), Ill. REIMARVS (ibid. p. LXVIII.), BELL (medic. and philosophic. comment. by a Society at Edinburg. Vol. I. P. 2. p. 126.), PERCIVAL (apud DUNCAN medical commentar. Vol. II. P. 2. p. 257.),
RUSH

RUSH (ibid. Vol. III. P. I. p. 114.) et HAYGARTH (ibid. P. 2. p. 187.), in epilepsia, quae vermibus suos debebat natales, faustos eius videbat effectus Ill. MÖNCH (*Systematische Lehre von den einfachen und gebräuchlichsten zusammengesetzten Arzneimitteln*. Marburg. 1789. 8. p. 277.), in altera ex pauore et suppressis mensibus nata Ill. STARKE (*Einrichtung des klinischen Instituts zu Iena*. 4. 1782.), et in ea ipsa a vermibus oriunda aequae ac in aliis morbis per vermes excitatis IDEM (ibid. ann. 1784. p. 13.).

Similiter in chorea S. Viti medicanda eius vsus pluribus medicis egregie cessit; ita Ill. BEIREIS (ap. MARTINI l. c. p. 32.), M. HERZ (*Briefe an Aerzte*. Mietau. 8. Samml. 1. 1778.) et Ill. RICHTER (*medizinische und chirurgische Bemerkungen*. Goetting. 8. Vol. I. 1793. p. 137.) inter germanos, Cl. WHITE (*Medic. comment*. Vol. IV. P. 3. p. 305.) et WRIGHT (*Memoirs of the medical society at London*. 8. Vol. III. 1792.), inter anglos, Cl. DE LA ROCHE (l. c.), inter heluetos, et anonymo cuidam (*Gazette salulaire de Bouillon*. Ann. 1780. n. XVI.) Gallo.

Tetanus vniuersalem hac medicina deuictum refert Ill. BEIREIS (apud HVRLEBSCH l. c. p. 34.), et symptomata tetanus simulantia Ill. CRELL (ibid. p. 38.); spasmos varios medici Leodienses (*Gazette salulaire de Bouillon*. 1775. n. 17.) et Galli (ibid. 1774. n. 35.), BAUMES (*journal de medecine, chirurgie, pharmacie*. T. LXX. 1787. Febr.), Cl. DE LA ROCHE (l. c.), Ill. THEDEN (apud MARTINI l. c. p. LXIX.), ALBRECHT (apud BALDINGER *neues Magazin für Aerzte*. Vol. I. fasc. 3. p. 244.), ZIEGLER
Beobach-

Beobachtungen aus der Arzneykunde, Chirurgie und gerichtlichen Arzneykunst. Leipz. 1787. 8.), Ill. STARKE (l. c. 1782 et 1784.), Ill. CRELL (apud MARTINI l. c. p. L.) et Cl. LOEFFLER (*Beyträge zur Arzneyweisenschaft und Wundarzneykunst.* Leipz. und Altona. 8. P. II. 1791.), periodicos spasmos Cl. LICHTENSTEIN (apud MARTINI l. c. p. LII.) et DESAIVE (*Gazette salulaire de Bouillon.* 1774. n. 52.), hytericos GOODSIR (medical and philosoph commentar. by a society at Edinburg. Vol. I. P. 4. p. 422.), DE LA ROCHE et ODIER (ll. cc.), Gallus quidam medicus (*Gazette salulaire de Bouillon* 1774. n. 35.), MACLACHNAN (apud DUNCAN medical commentar. of Edinburg. Vol. X. n. 4.), Ill. CRELL (apud MARTINI l. c. p. XLVIII.), Cl. LICHTENSTEIN (ibid. p. LIII.) et Ill. STARKE (l. c. 1784. p. 13.). Palpitationem cordis, loquendi et deglutiendi difficultate stipatam, floribus zinci cessisse, testimonium exstat apud Ill. BALDINGER (*neues Magazin für Aerzte.* Vol. I. fasc. 5. p. 414.); idem expertum se esse profitetur Ill. CRELL (apud HVRLEBVSCH l. c. p. 38.): Singultum, qui senem mire excruciat, eorum vsu sublatum vidit B. DEHNE (apud MARTINI l. c. p. LX. LXI.), tussim conuulsiuam praeter Gallum quendam Medicum (*Gazette salulaire de Bouillon.* 1774. n. 35.), Ill. TODE (*medizinisch - chirurgische Bibliothek.* T. VII. p. 568.), DOBSON (apud DUNCAN medical commentar. Vol. V. P. 2. p. 166.), LEITH (ibid. Vol. VI. p. 343.), LETTSOM (medical memoirs. p. 257.), DE HAGEN (apud HVRLEBVSCH l. c. p. 40.), REIMARVS (apud MARTINI l. c. p. LXVIII), HVFELAND (*über die natürlichen und eingeimpften Blattern etc.*
und

und über verschiedene Kinderkrankheiten. 2te Auflage. 1793. 12. p. 508.), KLINGE (*Etwas über den Keichhusten.* 1792. 8. p. 33. 35. 135.), Ill. STARKE (l. c. 1784.), asthma KOHLMANN (*Observationes clinicae, quarum ope florum zinci vires in morbis asthmaticis examinantur.* Exford. 1791. p. 12. 13.), spasmodicum inprimis WITHERS (*von der Engbrüßigkeit und den Heilkräften der Zinkblumen nebst Krankheitsfällen und Bemerkungen, aus dem Engl. übersf. von CHR. FR. MICHAELIS.* Leipz. 1787. 8. p. 73.), aphoniam ex onanismo natam C. PH. BRÜCKMANN (*enarrationes choreae S. Viti et epilepsiae, quae per fontes medicatos et thermas Embseses curatae sunt.* 8. Francof. 1786.), tineam, arthritidem, sequelas suppressi mensium et lochiorum fluxus Ill. STARKE (l. m. c.).

At crebro non solidam medicationem, sed lenimen tantummodo mali praestiterunt hi flores; in epilepsia infantes affligente eorum vsu non nisi prolongavit interuallum lucidum, inter binos insultus intercedens, et insultus ipsos mitigauit Clar. HERZ (apud MARTINI l. c. p. LIV. LV.), neque ipse, neque B. DUROI (ibid. l. m. c.) eo solo remedio deicit epilepsiam, nunquam penitus sanauere D. MONRO (l. m. c. I. p. 303.) et HILL (*materia medica, tit. Zincum.*), neque KOHLMANN (l. c. p. 11.) asthma.

Neque raro omnem medici spem fefellit haec calx: Conqueruntur certe de irritio eius vsu inter Danos de MEZA (*Collect. societ. medic. Havniens. Vol. II.*), inter Britannos BLOND (apud DUNCAN *medical Commentar. for 1780. P. 2.*), inter Gallos de LASSONE (*Mémoir. de la Societé de medecine à Paris.*

ann.

ann. 1777.), inter Italos B. CARMINATI (Opuscul. therapeutic. Paviae. 8. Vol. I. 1788. n. 2.), inter Germanos Ill. SELLE *neue Beyträge zur Natur- und Arzneywissenschaft*. Vol. I. p. 178.), BLOCH et PELISSON, aliique Berolinenses medici (apud MARTINI l. c. p. LXX.), HERZ et HEIM (ibid. p. LXXV.), medici Cassellani (Pharmacia rationalis denuo correcta et aucta. Cassell. 1782. 8. p. 179.), HARTMANN (quaestio super zinci florum vsu interno. Francof. ad Viadr. 1778. §. 7.), FR. GVIL. MVTZELL et I. G. STOLTE (apud HARTMANN l. m. c.).

In cassum florum horumce vsum in conuulsionibus sanandis tentauit LETTSOM (l. c. p. 392.); saepius exspectationi non respondisse fatentur ODIER (medical commentar. Vol. III. P. 2. p. 164.), Ill. TODE (*diff. de praestantissima ratione illustrandi materiam medicam practicam*. Havn. 1778.), MVMSSEN (l. c.), et RICHTER (l. m. c.): In epilepsia rarius utiles inuenit DE LA ROCHE (l. c.), nunquam RAHLWES (apud MARTINI l. c. p. LXXVI.); sine fructu hoc morbo laboranti adhibuit B. DUROI (ibid.); chorea S. Viti exagitatis Ill. HERZ (apud HARTMANN l. c. §. 5.), coniunctissimus CHR. FR. IAEGER (apud MARTINI l. c. p. LXXV sq.), et WILSON (apud DUNCAN medic. comment. for 1787. Dec. II. Vol. 2. Edinb. 1788.), phthifico tussienti Ill. NOSE (apud MARTINI l. c. p. LXXVI.) asthmaticis KOHLMANN (l. c. p. 12 - 14.).

Vnde igitur hoc efficaciae vnus eiusdemque medicamenti discrimen? Plura utique medico quotidie occurrunt exempla praestantiorum remediorum, quae eidem morbo, quem toties vicerunt,
frustra

frustra opponuntur, ne dicas, mala haec aliquando nimium inueterata, aliis quoque (MELLIN l. c. p. 272.) efficacissimis non obtemperantia, aliis, quibus debellandis impar est, complicata, a medicis ipsis non semper curate satis definita, medicinae ipsi, si quidem analogiam consulas, non semper satis appropriata, iusto minore (DE LA ROCHE l. c.), nec satis continuata dosi crebro fuisse tentata: Plurimum sane interest, ex quo fonte propullulet malum; si ex insanabili cerebri vitio proficiscatur, facile des B. HIRSCHelio (l. m. c. p. 161.) nihil effectum iri vsu florum zinci; incassum adhiberi, si in humoribus aut solidorum vitio lateat causa, Ill. GRVNERO (apud MARTINI l. c. p. LXVIII. et LXIX.), si putridis fordibus scateat ventriculus, B. HIRSCHelio (l. m. c.); neque tamen eo solo in casu profuturos putes, in quo morbi causa medicum inquirentem fugit, aut alia specifica spem eius frustrata sunt (SELLE medicina clinica. Edit. III. Berol. 1786. p. 619.), quum memorata quoque numerosa exempla aperte loquantur, infantibus praesertim iisque saepe tenellis, quorum plurima profecto mala ex acido primas vias obsidente nascuntur, feliciter cessisse: quamvis igitur longe absum, vt a florum horum vi (GAVBIUS l. c. p. 48.) acidum infringendi et absorbendi, quam cum multis aliis terreis et metallicis materiis haud perinde efficacibus communem habent, omnem eorum salutarem virtutem deducam, probabile tamen videtur, illo cum acido digestionem turbantè connubio salem vitriolo albo analogum generari, qui, prouti iam subolfecit HIRSCHELIUS (l. c. p. 190), clarius pronunciauit Clariss. HAHNEMANN (apud

apud MONRO l. c. I. p. 324.), largiori praebio deglutitus, nauseam et vomitum, quem plures medici florum zinci vsum iusto liberaliorem insequi experti sunt, minori autem pondere exhibitus, more aliorum emeticorum sudorem mouet, spasmos et nervorum turbas sedat, ea florum parte, quae haud dissoluta acido restat, roborantem potius in canalem intestinalem virtutem exferente.

Variat autem dosis huius remedii pro aetate aegri et indole ac duratione mali: Infantibus (GAVBIVS, HIRSCHSEL, DE LA ROCHE et alii) primo quarta, aut dimidia grani pars, vt tamen et in his liceat augere prudenter dosin, si praeter nauseam ferant, femel, bis, quater per diem exhibetur; adultis 2 — 3 — 6 grana bis, quater et pluries per diem ingeruntur, in pertinacioribus malis paulatim adaugendo dosin, et tunc demum imminuendo, quando vomitum excitant: Ita scrupulum imo dimidiam eius drachmam exhibet KERKSIG (observationes et experimenta circa vsum calcis zinci et bismuthi. Hal. 1792. 8.): Praeberi possunt pani butyro illito infersi, cum lacte aut infuso theae calido, aut aqua menthae piperitae cum saccharo, vel elaeosaccharo citri (HIRSCHSEL l. c. p. 162.), cum tribus partibus cremoris tartari (STARKE l. c.), cum aequali moschi et media camphorae parte, cum magnesia alba et rhabbaro (NOSE et CRELL ll. cc.), cum nitro, cum gummi arabico (WITHERS l. c.) contriti, cum cortice cinchonae et aurantiorum (LICHTENSTEIN l. c.), aut cum aquis aromaticis et syrupo quodam, aut cum gummi, emulsione amygdalarum, spiritu

T

Minde-

Mindereri, aqua cinnamomi et syrupo balsamico (WITHERS l. c.) subacti, aut cum conferua rosarum rubrarum, spermate ceti, et syrupo corticum aurantium, vel cum castoreo, confectioe cardiaca, conferua cynosbati et syrupo (WITHERS l. c) in bolum, aut cum extracto gentianae (BELL l. c.), vel cum eodem, sapone hispanico et syrupo (MACLACHLAN l. c.), vel cum speciebus aromaticis et syrupo balsamico, vel cum extracto liquiritiae et syrupo balsamico (WITHERS l. c.) in pilulas redacti.

Calx zinci, ea zinci pars, quae metallo hoc ignis potentia exardescente fixa in catilli fundo superest, si quidem zincum purum fuerit, ac penitus exustum sit, parum a floribus zinci distans, vt certe, per elutriationem ab inhaerentibus forte adhuc metalli nondum calcinati particulis liberata eandem polliceatur virtutem medicam.

Calx zinci praecipitata ex floribus zinci vitrioli acido dissolutis, et per salem lixiuiosum praecipitatis nata, iam NEVMANNI tempore (praelection. chem. p. 1870.) praedicata contra epilepsiam potentia inclaruit.

Tinctura zincea, liquor ex falis, quem acetum cum zinci floribus progenerauit, in spiritu vini et falis ammoniaci solutione per distillationem obtentus, rutilus (DEHNE apud MARTINI l. c. p. XI sqq.), quem B. Vir vna cum floribus zinci, vti sibi quidem persuadebat, cum fructu iuueni epileptico exhibuit.

Nilium album vel *Nil* medii aeuī, Πομφολυξ Graecorum (GALENVS de simplicium medicamento-
rum

rum facultatibus, interpr TH. G. GAUDANO. Paris. 1547. 12. L. IX. p. 298. DIOSCORIDES l. c. L. V. cap. 41.) calx zinci alba, dum cadmia vritur, vel aes funditur, in altum acta, et tum, memoratorum modo medicorum iam aevo in camera fornacibus superimposita, aut, quod etiamnum in officinis artificum occurrit, operculis catillorum, in quibus metalla eiusmodi igne tractant, excepta, exigui ponderis specifici, virtute exsiccante atque adstringente, et iam a GALENO (l. c.) in vlceribus cancrrosis aliisque malignis, in vlceribus ani et partium genitalium, potissimum tamen, quo vsu hodiernum vnguenti praesertim (*Vnguentum diapompholygos*, *Vnguentum nihili*) specie venit, ad oculos lippos, inflammatos, exulceratos sanandos commendata.

Spodium graecorum (DIOSCORIDES et GALENVS l. m. c.), Calx zinci minus pura, eadem ceterum, qua pompholyx, occasione impetrata, at ex alto in fundum relapsa, et inde peregrinis aliorum metallorum particulis inquinata, virtute ceterum ad praecedentem accedens.

Tutia, *Tutia alexandrina*, *Nihil griseum*, *Cadmia botrytes*, similis satis priori materies, at magis impura et cupri particulis praesertim corrupta, magis ponderosa, crustacea, extrinsecus aspera atque ex pallide caeruleo cinerea, intus laevis ex flauo cinerea, fornacum, in quibus aurichalcum liquatur, internis parietibus adhaerens, et elutriatione a rudioribus particulis liberata (*praeparata*), olim frequentius quam hodie, scopo exsiccandi nunc pulveris, nunc vnguenti (*Vnguentum de tutia*) specie

T 2

ad

ad vulnera et vlcera fordida, etiam corneae, sananda, oculorum inflammationes haemorrhoidumque dolores sanandos vsitata.

Cadmia fornacum, vix vere distincta a tutia, et furnorum, in quibus minerae zinco praegnantentes torrentur et eliquantur, parietibus adhaerens (DIOSCORIDES l. c. c. XL. GALENVS l. m. c. p. 292.), virtute et vsu similis.

Cadmia natiua, *Lapis calaminaris* (LINN. *Syst. nat. III. p. 306.*), natiua zinci calx, ferri calce infecta, et tinctu magis minusue ferrugineo perfusa, simili virtute praedita, adstringendi sine pulueris tenerissimi, vnguenti, emplastri forma saepe extrinsecus, priori vtraque in oculi praecipue inflammationibus, et (PELLIER apud BELL system of surgery. Edinb. 8. Vol. IV. 1786.) corneae obscuracione adhibita; nuperius (apud DUNCAN medic. Commentar. for the year 1783. 1784. Vol. IX. 1785.), a CL. ADAIR intus quoque a granorum quinque ad scrupuli vsque pondus in alui fluxibus cachecticorum cum fructu tanquam roborans ingesta.

5. *Stannum* (LINN. *Syst. nat. III. p. 310.*), nitore stabiliiori et ad argenteum accedente, mollitie insigni, stridore quodam, quem dum diffingitur, edit, pondere specifico mediocri, (= 72914:10000 BRISSON *histoir. de la Societ. de medec. à Paris. ann. 1780. 1781. p. 377.*), facili in igne (iam 408° thermometri Fahrenheitiani) fluxu, quo durante nulla iridis colorum varietas apparet, calce alba, vltiore ignis efficacia colorem haud mutante,